

Dünyamız Kaldı Aciz

– BelkızGÜNAYDIN · 09 Ekim 2011

Acımasız bu dünya, demekten hiç bıkmadık
Acımasız olan biz, tüketirken dünyayı
Gelecek kuşakları, kafamıza takmadık
Asla koruyamadık, doğayı ve deryayı

Su, hava, toprak ve ses, radyasyon kirliliği
Kirlenen doğayla bak, kayboluyor hep yeşil
Bozuldu insanlığın, sağlığı ve dirliği
Düşüncesiz değildi , geçmişte hiç bu nesil

Yaş kesen baş keser der, severdik ağaçları
Uyurdu gölgesinde, hep yorgun yolcuları
Doyurur ve korurdu, kendine muhtaçları
Dallarına konardı, barışın öncüleri

Kesiyor ağaçları, yakıyor ormanları
Parsel parsel topraklar, doyurmuyor açları
Düşünmez insanlığı, bu doğa düşmanları
Umrunda değil yarın, kazanmak amaçları

Hiroşimadan beri, dilimizde bir ezgi
Şeker bile yiyemez, atomdan yanan çocuk
Büyük güçler katletti, değildi elbet yazgı
Açmadı oralarda, yıllarca bir tomurcuk

Günümüzde hiç bir şey, değişemedi henüz
Kimyasal, biyolojik, silahlar alıyorlar
Kendilerini onlar, sanıyorlar ölümsüz
Neydi ecel unuttuk, savaşta ölüyorlar

Nükleer silahlarla, radyasyonu yayarlar
Kanserse büyüyerek, insanlığı saracak
Bütün bu silahlarla, canlılara kıyarlar
Acil önlem almazsak, insanlık yok olacak

Dünyayı öldürürken, kendimiz ölüyoruz
Dünya değil belki de, gidiyoruz sona biz
Miras değildir bize, atiden çalışıyoruz
Hırsımıza yetmeyen, dünyamız kaldı aciz